

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359994240.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Men længe varer det, inden Obermann kommer til denne Ro. Mange lidenskabelige Indlæg leverer han til Fordel for Berettigelsen af Selvmord, og man maa ikke undres over dette, thi Selvmords-Farsoten i Literaturen er endnu et af de Kendetegn, jeg har omtalt paa Individets Løsgivelse. Det er en af Formerne, den fornegtende og den grundigste, for Personlighedens Frigørelse og Løsrivelse fra hele den Samfundsorden, i hvilken den fødtes ind. Man betænke ogsaa, hvad Agtelse for Menneskelivet hine Tider kunde fremkalde, i hvilke Napoleon aarlig ofrede sin Ærgerrighed Blodofre i tusindvis. «Det er en Forbrydelse,» siger Obermann, «det hører jeg overalt, at forlade Livet; men de samme Sofister, der forbyder mig Døden, udsætter mig for den eller sender mig i den. Det er en Hæder at give Afkald paa Livet, naar Livet er godt; det er Retfærdighed at dræbe Den, som vil leve, og den samme Død, som det er Pligt at søge, naar man frygter den, den skulde det være en Forbrydelse at tilføje sig selv, naar man ønsker den. Under tusinde Paaskud, snart spidsfindige, snart latterlige, leger I med min Tilværelse, og jeg alene skulde ingen Rettigheder have over mig selv! Naar jeg elsker Livet, skal jeg foragte det; naar jeg er lykkelig, sender I mig i Døden, og naar jeg vil dø, forbyder I mig det og paabyrder mig et Liv, som jeg afskyr.»